

22de Kapitel.

Betleri og skadelig Erhvervsvirksomhed.

Til § 198 (F. 1924 § 200, U. § 181).

Paragraffen er i Forhold til F. 1924 ændret saaledes, at det ikke som Straffbarhedsbetingelse kræves, at Betleriet skal være foretaget „gentagende“, naar vedkommende er advaret af Politiet eller tidligere er dømt eller inden Retten har modtaget Advarsel for Betleri eller Løsgænger, hvorhos det i Overensstemmelse med Lov af 3. Marts 1860 § 3 og Kommissionsudkastet foreslaas gjort strafbart, ikke blot at en Person tillader en til hans Husstand hørende Person under 18 Aar at betle, men ogsaa at han unnlader at afholde ham derfra.

Til §§ 199 og 200 (F. 1924 §§ 201 og 202, U. §§ 182 og 183).

Man har genoptaget Udkastets Benaevnelse af de her omhandlede Lovovertrædelser: Løsgænger, der har mangleaarig Hævd i Lovsproget.

I § 200, Stk. 1, har man indsat en Bestemmelse om, at der saa vidt muligt skal anvendes paagældende lovligt Erhverv, bl. a. for om muligt at berøve ham den Undskyldning, at han intet saadant har kunnet faa. I Stk. 2 er genoptaget Udkastets Bestemmelse om, at Politiet ved Tilholdets Meddelelse skal kunne tilkendegive vedkommende, at visse nærmere betegnede mistænkelige eller særlig ukontrollable Erhverv ikke vil blive betragtet som lovlige, idet der ikke næres Betænkelse ved at give Politiet denne Bemyndigelse.

Til § 201 (F. 1924 § 203, U. § 184).

Beskrivelsen af Begyndelsestidspunktet for 5-Aars Fristen er ændret under Hensyn til, at efter nærværende Forslag ogsaa Løsgænger kan medføre Indsættelse i Arbejdshus. Den i F. 1924 indsatte Bødestraf er slettet som formentlig uegnet.

Til § 203 (F. 1924 § 205, U. § 186).

Paragraffen er ført tilbage til Udkastets Affattelse.

Til § 204 (F. 1924 § 206, U. § 187).

Man har slettet de i F. 1924 indsatte Ord: „at foranstalte eller indbyde til“, der vilde medføre unødige Bevisvanskeligheder, naar Hasardspillet ikke drives i

faste Lokaler, men f. Eks. i Jernbanekupeer.

Den i F. 1924 fra § 340 i den 1ste Straffelovskommissions Udkast som § 208 optagne Bestemmelse om uhjemlet Udforsken af Privatlivet er udeladt af de i den anden Kommissions Udkast Mot. Sp. 306, jfr. T. U. Mot. Side 177—178, angivne Grunde.

23de Kapitel.

Forbrydelser i Familieforhold.

Til § 208 (F. 1924 § 211, U. § 189).

Med Henblik paa Bestemmelsen i § 26, Stk. 2, er i Overensstemmelse med det af vedkommende Mindretal i Kommissionen stillede Forslag (Mot. Sp. 76) som Stk. 2 i nærværende Paragraf indføjet en Bestemmelse, hvorefter den udenforstaaende, som forsætlig eller af grov Ugatsomhed medvirker til et bigamisk Ægteskabs Indgaelse, straffes paa samme Maade som den gifte Person. Naar den udenforstaaende, der ligesom den ugifte ikke gør Brud paa et særligt Pligtforhold, dog foreslaas straffet efter den strengere Strafferamme for den gifte, skyldes det Hensynet til, at der ikke for ham foreligger de samme menneskeligt undskyldende Momenter som for den ugifte.

Man har udeladt det i F. 1924 optagne Stk. 4, hvorefter Straffen, naar det bigamiske Ægteskab ikke kan omstødes (jfr. Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 § 42), kan gaa ned til Bøde eller for den ugifte Person helt bortfalde. Man tiltræder ganske den Kritik af denne Bestemmelse, der er fremsat af Oluf H. Krabbe i U. f. R. 1925 S. 21—22, hvor det bl. a. siges, at denne Bestemmelse, der aabner en saa nærliggende Adgang til Strafnedsættelse til Bøde eller Straffrihed, og som lader Strafnedsættelsen eller friheden bero paa det Strafskylden ganske uvedkommende Moment, om den første Ægtefælle forlanger Skilsmisse eller ej, ikke blot maa befrygtes at ville svække den normale Strafs præventive Kraft og bagatellisere hele Bigamiforbrydelsen, men ogsaa vilde medføre en ubegrundet og ganske tilfældig Ulighed for Loven.

Til § 209 (F. 1924 § 212).

Det nye Stk. 2 er indsat af Hensyn til Bestemmelsen i § 26, Stk. 2.